

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 596/2020
01.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милене Милошевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 70/19 од 06.11.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 134/20 од 12.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Прокупљу К 70/19 од 06.11.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 134/20 од 12.02.2020. године и предмет враћа Основном суду у Прокупљу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 70/19 од 26.11.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и четири месеца и због продуженог кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. у вези става 2. у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у одређеном износу од 30.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, уколико окривљени казну не плати у наведеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да плати и то: суду износ од 4.000,00 динара, на име паушала и износ од 128.250,00 динара, на име трошкова кривичног поступка и Основном јавном тужилаштву у Прокупљу у износу од 4.746,85 динара, на име трошкова поступка као и износ од 47.250,00 динара, на име заступања, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећена ББ је за остварење имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 134/20 од 12.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браноца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милена Милошевић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) и члана 485. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи или укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, указује да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Наиме, из списка предмета произлази да се побијане правноснажне пресуде заснивају на записнику о препознавању предмета од стране сведока ББ од 16.09.2017. године, у просторијама Полицијске управе у Прокупљу, на захтев Основног јавног тужиоца у Прокупљу, чијом оценом је утврђено да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) КЗ.

Одредбом члана 100. став 1. ЗКП, прописано је да ће се, ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно њихове особине које је описао, препознавање обавити у складу са чланом 90. тог законика.

Према одредби члана 90. став 1. ЗКП, ако је потребно да се утврди да ли окривљени препознаје одређено лице или предмет, односно његове особине које је описао, показаше му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима, чије су основне особине сличне онима које је описао.

У записнику о препознавању предмета од 16.09.2017. године, констатовано је да је оштећеној у просторијама ПУ Прокупље, показана мајица на којој преовлађују сива, црна, розе и светло плава боја са називом произвођача у доњем десном углу и са розе пругама на предњој страни, која је одузета од окривљеног и да се оштећена након разгледања мајице изјаснила да је лице које јој је покидало ланчић носило такву мајцу са сигурношћу од 90%.

По налажењу овога суда из садржине наведеног записника произлази да доказна радња препознавања предмета није обављена у складу са одредбама члана 100. став 1. и члана 90. став 1. ЗКП, јер је оштећеној показан само један, а не више предмета, како

је то предвиђено наведеном законском одредбом, након чега је она исти препознала. Стога је, по налажењу овога суда, наведени записник о препознавању предмета прибављен противно члану 16. став 1. ЗКП, из ког разлога као незаконит доказ није могао бити коришћен у кривичном поступку сходно члану 84. став 1. ЗКП.

Како се правноснажна осуђујућа пресуда заснива на овом незаконитом доказу, а у конкретном случају, с обзиром на друге изведене доказе (исказ оштећене, записник о препознавању лица, налаз и мишљење вештака економске струке) није очигледно да би и без тог доказа, била донесена иста пресуда, то је на штету окривљеног правноснажном пресудом учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као повреда поступка која је била од апсолутног утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде.

Стога је Врховни касациони суд имајући у виду све наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијане правноснажне пресуде и списе предмета вратио Основном суду у Прокупљу на поновно одлучивање.

У поновном поступку суд ће отклонити повреде закона на које му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, у којој ће о свим чињеницама које су предмет доказивања дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић